

Otkrivenje 18

1) I posle ovog videh drugog anđela gde silazi sa neba, koji imaše oblast veliku; i zemlja se zasvetli od slave njegove. 2) I povika jakim glasom govoreći: Pade, pade Vavilon veliki, i posta stan đavolima, i tamnica svakom duhu nečistom, i tamnica svih ptica nečistih i mrskih; jer otrovnim vinom kurvarstva svog napoji sve narode; 3) I carevi zemaljski s'njom se kurvaše, i trgovci zemaljski obogatiše se od bogatstva slasti njene. 4) I čuh glas drugi s neba koji govori:

Iziđite iz nje, narode moj, da se ne pomešate u grehe njene, i da vam ne naude zla njena. 5) Jer gresi njeni dopreše tja do neba, i Bog se opomenu nepravde njene. 6) Platite joj kao što i ona plati vama, i podajte joj dvojinom onoliko po delima njenim: kojom čašom zahvati vama zahvatajte joj po dva put onoliko. 7) Koliko se proslavi i nasladi toliko joj podajte muka i žalosti; jer govori u srcu svom: Sedim kao carica, i nisam udovica, i žalosti neću videti.

8) Zato će u jedan dan doći zla njena: smrt i plač i glad, i sažeći će se ognjem; jer je jak Gospod Bog koji joj sudi. 9) I zaplakaće i zajaukati za njom carevi zemaljski koji se s njom kurvaše i besniše, kad vide dim gorenja njenog, 10) Izdaleka stojeći od straha muka njenih i govoreći: Jaoh! Jaoh! Grade veliki Vavilone, grade tvrdi, jer u jedan čas dođe sud tvoj! 11) I trgovci zemaljski zaplakaće i zajaukati za njom, što njihove toware niko više ne kupuje;

12) Tovare zlata i srebra i dragog kamenja i bisera i uzvoda i porfire i svile i skerleta, i svakog mirisnog drveta, i svakojakih sudova od fildiša, i svakojakih sudova od najskupljeg drveta, bronze i gvožđa i mermera, 13) I cimeta i tamjana i mira i livana, i vina i ulja, i nišesteta i pšenice, i goveda i ovaca, i konja i kola, i telesa i duša čovečijih. 14) I voća želja duše tvoje otidoše od tebe, i sve što je masno i dobro otide od tebe, i više ga nećeš naći.

15) Trgovci koji se ovim tovarima obogatiše od nje, staće izdaleka od straha mučenja njenog, plačući i jaučući, 16) I govoreći: Jaoh! Jaoh! Grade veliki, obučeni u svilu i porfiru i skerlet, i nakićeni zlatom i dragim kamenjem i

biserom; 17) Jer u jedan čas opuste toliko bogatstvo! I svi gospodari od lađi, i sav narod u lađama, i lađari, i koji god rade na moru, stadoše izdaleka, 18) I vikahu, videvši dim gorenja njenog, i govorahu: Ko je bio kao ovaj grad veliki?

19) I baciše prah na glave svoje, i povikaše plačući i ridajući, govoreći: Jaoh! Jaoh! Grade veliki, u kome se obogatiše svi koji imaju lađe na moru od bogatstva njegovog, jer u jedan čas opuste! 20) Veseli se nad njim nebo, i sveti apostoli i proroci, jer Bog pokaja sud vaš na njemu. 21) I jedan jak anđeo uze veliki kamen, kao kamen vodenični, i baci u more govoreći: Tako će sa hukom biti bačen Vavilon, grad veliki, i neće se više naći;

22) I glas gudača i pevača i svirača i trubača neće se više čuti u tebi; i nikakav majstor ni od kakvog zanata neće se više naći u tebi, i huka kamenja vodeničnog neće se čuti u tebi; 23) I videlo žiška neće se više svetliti u tebi, i glas ženika i neveste neće se više čuti u tebi; jer trgovci tvoji behu boljari zemaljski, jer tvojim čaranjem prevareni biše svi narodi. 24) I u njemu se nađe krv proroka i svetih, i svih koji su pobijeni na zemlji.

1) I posle ovog videh drugog anđela gde silazi sa neba, koji imaše oblast veliku; i zemlja se zasvetli od slave njegove.

Ovaj nebeski vesnik dolazi u slavi i snazi Svemoćnog i Svetlost se rasprostire po zemlji. Pogledajmo Isaiju 8: 18 – 9: 7. *Evo ja i deca koju mi je dao Gospod jesmo znak i čudo Izrailju od Gospoda nad vojskama, koji nastava na gori Sionu. I ako vam kažu: Pitajte vrače i gatare, koji šapću i mrmljaju, recite: Ne treba li narod da pita Boga svog?*

Ili će pitati mrtve mesto živih? Zakon i svedočanstvo tražite. Ako li ko ne govori tako, njemu nema zore. I hodiće po zemlji potucajući se i gladujući; i kad bude gladan, ljutiće se i psovati cara svog i Boga svog gore. A kad pogleda na zemlju, a to nevolja i mrak i teška muka, i on zagnan u tamu. Ali neće se onako zamračiti pritešnjena zemlja kao pre kad se dotače zemlje Zavulonove i zemlje Neftalimove, ili kao posle kad dosađivaše na putu k moru s one strane Jordana Galileji neznabožačkoj.

Narod koji hodi u tami videće videlo veliko, i onima koji sede u zemlji gde je smrtni sen zasvetliće videlo. Umnožio si narod, a nisi mu uvećao radosti; ali

će se radovati pred Tobom kao što se raduju o žetvi, kao što se vesele kad dele plen. Jer si slomio jaram u kome vucijaše, i štap kojim ga bijahu po plećima i palicu nasilnika njegovog kao u dan madijanski. Jer će obuća svakog ratnika koji se bije u graji i odelo u krv uvaljano izgoreti i biti hrana ognju.

Jer nam se rodi Dete, Sin nam se daje, kome je vlast na ramenu, i ime će Mu biti: Divni, Savetnik, Bog silni, Otac večni, Knez mirni. Bez kraja rastiće vlast i mir na prestolu Davidovom i u carstvu njegovom da se uredi i utvrdi sudom i pravdom od sada doveka. To će učiniti revnost Gospoda nad vojskama. U Mateju, od 3: 16 do 4: 17 reči Isaije su primenjene na svedočanstvo našeg Spasitelja.

Posle Gospodnjeg slavnog krštenja (3: 16-17), primera pobede nad Sotonom (4: 1-10), službe anđela Njemu (4: 11), naš blagosloveni Gospod natanio se na granici Zavulona i Naftalima (4: 12-14) da se ispuni davnašnje proroštvo Isaije. Naš Spasitelj počinje Svoje propovedanje (4: 17): *Pokajte se, jer se približi carstvo nebesko.* Bez prave vere u Svemoćnog Boga, zemlja je u tami.

Večno Jevanđelje Spasenja u Hristu, Svojom objavom, uništava tamu neznanja i greha i otkriva Jedinog stvarnog Spasitelja i Njegovo divno spasenje.

2-3) I povika jakim glasom govoreći: Pade, pade Vavilon veliki, i posta stan đavolima, i tamnica svakom duhu nečistom, i tamnica svih ptica nečistih i mrskih; jer otrovnim vinom kurvarstva svog napoji sve narode; i carevi zemaljski s'njom se kurvaše, i trgovci zemaljski obogatiše se od bogatstva slasti njene.

U 2. stihu je pravedna osuda a u 3. prethodno stanje koje 'zahteva' sud Božiji. U **gresima sveta, naš Gospod otkriva nam znake Njegove osude i predznake poslednjeg suda.**

ON nas usmerava da nas sačuva od prevare đavola i zagađivanja uticajem sveta. Vavilon je pao još pre svog potpunog razaranja. Život u grehu, življenje bez Hrista, jesu dokazi palog stanja. Upućeni smo u *1 Jovanovoj 4: 1-3: ... Ne verujte svakom duhu, nego kušajte duhove jesu li od Boga; jer*

mnogi lažni proroci iziđoše na svet. Po ovom poznajte Duha Božijeg, i duha lažnog; svaki duh koji priznaje da je Isus Hristos u telu došao, od Boga je;

*A svaki duh koji ne priznaje da je Isus Hristos u telu došao, nije od Boga: i ovaj je antihristov, za kog čuste da će doći, i sad je već na svetu. Duhove proveravamo našim pouzdanjem u Jevanđelje – življenjem u Svetlu Istine. Vavilon je u palom stanju od samog svog začeca. Greh je palo stanje, položaj i smer. Stanje pada je stanje smrti u prestupima; u grehu (Efescima 2: 1). Naš Gospod govori u Jovanu 9: 39: *Ja dođoh na sud na ovaj svet, da vide koji ne vide i koji vide da oslepe;**

*A u 12: 31-32 ON kaže: *Sad je sud ovom svetu; sad će biti isteran knez ovog sveta napolje. I kad ja budem podignut od zemlje, sve ću privući k sebi.**

Budimo istrajni u molitvama našem Nebeskom Ocu za naše razumevanje, namere i odluke; da smo uvek u srdačnoj saglasnosti sa Gospodnjim Duhom i Rečima; da naš Gospodar nama uvek bude u našem srcu i življenju iznad svega u svetu; tako smo i mi Njime uzdignuti iznad osude greha i smrti u novi život u Njegovoj blagodati.

Njegovim Putem mi smo s'Njim sjedinjeni i slobodni u Njemu. Kad smo u Hristu, kad Njegov Duh upravlja našim srcem i umom, knez ovoga sveta je izbačen napolje; mi smo rasudili i osudili Zloga sa svim njegovim zlim delovanjem. Naš Gospod nas osposobljava da providimo kroz đavolsku prurušenost i licemerstvo. Gospod nam daje snagu protivljenja zveri u svakodnevnom življenju i kad nas prati gonjenje ili se bližimo mučeničkoj smrti. Sve možemo u Hristovoj moći.

Ovaj silni glasnik s'neba predstavlja proglas Večnog Jevanđelja Spasenja u Božijem Sinu. To Jevanđelje svedoči naš Gospod Isus Hristos još u *Stvaranju 3: 15: *Mećem neprijateljstvo između tebe i žene i između semena tvog i semena njenog; ono će ti na glavu stajati a ti ćeš ga u petu ujedati.**

Pobeda našeg Iskupitelja obrečena je tako odavno. U *3: 8 Galatima Pismo predvidevši unapred da Bog verom neznabošce pravda, napred objavi (Jevanđelje) Avraamu:*

U tebi će se blagosloviti svi neznabošci. Naš Spasitelj je Jedini za sve spašene (Matej 23: 35). Hristov Duh je propovedao kroz verne proroke

trpljenje Iskupitelja i pobjedu nad obesnim Neprijateljem. Vavilon je pao i postao stan zlih duhova. Sotona privlači ljude u slobodu koja je ustvari opasna zamka i iz koje čovek ne zna kako da se izbavi. Uzalud se grešnici hvale nama: mi smo bili sa njima u okovima greha. Naš Car i Gospod je naša pobjeda, prava sloboda i večna proslava.

Narode opija pokvarenost i zavist. Zemaljski vladari žive u razvratu. Naš Car nad carevima je svet i čist a Njegov narod ON izbavlja od ropstva grehu i posvećuje ga za pobožnu službu našem blagoslovenom Spasitelju i Gospodu. ON je nama otkrio da je imanje i bogatstvo sveta u grehu samo očajno siromaštvo. U Luci 16: 19-31 Lazar, verni prosjak, neizmerno je bogatiji od grešnika u zemaljskom izobilju i raskoši. U Marku 12: 41-44 dva novčića vernih vrede više od miliona grešnih.

4) I čuh glas drugi s neba koji govori: Iziđite iz nje, narode moj, da se ne pomešate u grehe njene, i da vam ne naude zla njena.

Mučenik Avelj je svedočio, Enoh, sedmi čovek je prorokovao, zakon je zapovedao, mnogi proroci su propovedali odvojenost pravednosti od nepravde i nečistote. Jevanđelje, poslanice i svedočanstva pobožnih nastavljaju glas sa Neba. Proglas se završava knjigom Otkrivenja.

Ovaj glas dolazi nam sa Neba; iz stana našeg Cara i Njegovih vernih pobednika. Slušajmo taj glas jer smo u telu i krvi a znamo da telo ne daje život ni vernost Bogu (Matej 16: 17 i Jovan 1: 13). Telo i krv ne mogu potpomagati poziv Gospodnji (Galatima 1: 16). Pavle je morio i trudio telo svoje do kraja (1. Korinćanima 9: 27).

U Jevrejima 12: 1-2 vidimo oko sebe toliku gomilu svedoka, da odbacimo svako breme i greh koji je za nas prionuo, i s trpljenjem da trčimo u bitku koja nam je određena, Gledajući na Načelnika vere i Svršitelja Isusa, koji mesto određene sebi radosti pretrpe krst, ne mareći za sramotu, i sede s desne strane prestola Božijeg. Budimo istrajno budni na straži kako nam je zapoveđeno u Otkrivenju u prve dve glave.

5) Jer gresi njeni dopreše čak do neba, i Bog se opomenu nepravde njene.

U Isaiji 14: 12 je pad oholosti. Kako pade s'neba, zvezdo danice, kćeri zorina? Kako se obori na zemlju koji si gazio narode? A govorio si u srcu

svom: Izaći ću na nebo, više zvezda Božjih podignuću presto svoj, i sešću na gori zbornoj na strani severnoj; Izaći ću u visine nad oblake, izjednačiću se s'Višnjim. A ti se u pakao svrže, u dubinu grobnu. Otkriva nam se još jedna obest bezbožnosti; protiv Neba.

2. Solunjanima 2: 3-4 uči: doći će otpad, i pokazaće se čovek bezakonja, sin pogibli, koji se protivi i podiže više svega što se zove Bog ili se poštuje, tako da će on sesti u crkvi Božjoj kao Bog pokazujući sebe da je Bog. Ali, on je samo grešnik. Kada sebična grešna visost obuzme srce i um roba grehu, ako mu vreme izgleda povoljno za njegovu gramzivost, on želi da ostvari sve što misli da može ugledanjem na zver sa sedam glava i deset rogova; nema mere okrutnom zlostavljanju.

Takva vlast jasno dokazuje da je pokrenuta i osnažena duhom obesti koji zlostavlja sve svoje žrtve - u potčinjenosti i u vlasti. Naš Bog ne zaboravlja pokvarenost; ON osuđuje i osudi svaki greh i prestup. Osobine i ponašanje aždaje, zveri i bludnice opisani su u prethodnim poglavljima i u početku ove glave da budemo čvrsti u veri u Svemoćnog Boga, da znamo da je naš Neprijatelj pobeđen u pobedi Hrista i da je 'veliki' Vavilon u padu i padanju; pa nama nikako nije velik.

Vavilon je beživotna gomila ruševina, prašine i pepela. Naš Protivnik, vrhovni zlotvor i otac laži željno bi uneo zabunu u naš razum. On nastoji da nas ubedi u prihvatanje lažnih verovanja u popustljivost prema makar 'malim' gresima da bismo zamutili čistu Nauku Gospodnju. Razgledajmo, razumevajmo i poštuju Reč Božiju. Koliko su bili veliki i brojni gresi naših prvih predaka u Stvaranju 3, a kakve i kolike su posledice njihovog prestupa za njih i celo njihovo potomstvo?

Pažljivo proučavajmo Efescima 4: 25-32, Kološanima 3: 5-11 i *Otkrivenje 21: 27: Neće u njega (Novi Jerusalim) ući ništa pogano, i što čini mrzost i laž, nego samo koji su napisani u životnoj knjizi Jagnjeta. Iskrena pobožnost je rast u veri i poznanju Sina Božijeg, našeg Gospodara. Napredak u razumevanju, uzdanju i srdačnom poslušanju Reči našeg Gospoda su znaci da su naša imena u Knjizi Života. Naš Bog ne zaboravlja niti propušta omiljene grehe ljudi;*

ON je Svoje obećanje u Jeremiji 31: 31-34 objasnio u *Jevrejima 8: 1-2: Imamo takvog Poglavara sveštenečkog koji sedi s desne strane prestola Veličine na nebesima; Koji je sluga svetinjama i istinitoj skiniji, koju načini Gospod, a ne čovek. Isto Svoje obećanje Gospod dokazuje u Jevrejima 8: 10-12. Ovo je zavet koji ću načiniti s domom Izrailjevim posle onih dana, govori Gospod: daću zakone svoje u misli njihove, i na srcima njihovim napisaću ih, i biću im Bog, i oni će biti meni narod.*

Nijedan neće učiti svog bližnjeg, i nijedan brata svog, govoreći: Poznaj Gospoda; jer će me svi poznati od malog do velikog među njima. Jer ću biti milostiv nepravdama njihovim, i grehe njihove i bezakonja njihova neću više spominjati. Obećanja Nebeskog Oca su divna; Njegova blagodat u Hristu je dovoljna za sve potrebe pobožnog življenja. Njegovo bogatstvo u izobilju je spremno za Njegovu poslušnu decu. Nemarni, buntovni – nenovorođeni u Hristu - ostaju osuđeni.

6-7) Platite joj kao što i ona plati vama, i podajte joj dvojinom onoliko po delima njenim: kojom čašom zahvati vama zahvatajte joj po dva put onoliko. Koliko se proslavi i nasladi toliko joj podajte muka i žalosti; jer govori u srcu svom: Sedim kao carica, i nisam udovica, i žalosti neću videti.

Da li Gospod zapoveda Svom narodu da uzvrati Vavilonu za sva zla dela bludnice opijene krvlju svetih? Kako je Vavilon 'platio' Hristovim učenicima za Nauku Spasenja? Okovima i smrću!

Naš Gospod nam je izjavio u *Mateju 28: 18-20: Dade mi se svaka vlast na nebu i na zemlji. Idite i naučite sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Svetog Duha, učeći ih da sve drže što sam vam zapovedao; i evo ja sam s vama u sve dane do svršetka veka. Kakvim nagradama je Vavilon sretao glasnike Jevanđelja? Jedan među mnogim odgovorima je u Amosu 2: 12; Vi pojiste nazireje vinom, i prorocima zabranjivaste govoreći: Ne prorokujte. Jeremija je bio zlostavljan i zatvaran.*

Dela Apostolska i novija istorija jasno ukazuju na činjenicu: Vavilon mrzi Boga. Zakoni sadašnjeg vremena u mnogim zemljama dokazuju sposobnost Vavilona da menja pojavu i izraz lica i, nesposobnost da promene prirodu i smer življenja. Aždajina Bludnica, zveri i carevi šetaju kao klatno velikog

sata od progonstva do primamljivanja u gadosti; ili kao klatno pokvarenog sata koje nepomično visi – bez ikakvog zanimanja za svedočanstvo vere u Hrista; u Istinu Nauke Spasenja.

Oni pokazuju svoje uši – da su gluve za Istinu i oči – da su slepe za razlikovanje dobra i zla. Samo prisustvo našeg Gospoda Isusa je nesnosno za aždaju; to se jasno vidi u *Marku 5: 1-8*. (Gospod Isus i učenici) *dođoše preko mora u okolinu gadarinsku. Kad iziđe iz lađe, odmah Ga srete čovek s duhom nečistim, koji življaše u grobovima i niko ga ne mogaše svezati ni verigama; jer je mnogo puta bio metnut u puta i u verige, pa je iskidao verige i puta izlomio;*

Niko ga ne mogaše ukrotiti. Nепrestano se bavljaše u grobovima i u gorama vičući i bijući se kamenjem. Kad vide Isusa iz daleka, poteče i pokloni Mu se. I povikavši glasno reče: Šta je Tebi do mene, Isuse Sine Boga Višnjeg? Zaklinjem Te Bogom, ne muči me; jer mu govoraše: Izađi, duše nečisti, iz čoveka.

Dokle god jedan istinski učenik Gospodnji živi po Jevanđelju i kreće se, napreduje u Videlu Reči našeg Nebeskog Oca, zli duhovi su na mukama, aždaja često besni, a Bludnica se svom svojom silom i svim sredstvima suprostavlja Hristovom spasavanju svake pojedine duše. Što manje obraćamo pažnju na njena razvratna obećanja, to više vređamo njenu taštinu našom skromnošću.

Koliko više se spajamo Duhom našeg Spasitelja i odvajamo od sveta i greha, toliko više naš Neprijatelj se muči jer vidi da njene laži su razoružane Istinom Jevanđelja. To je naša osveta, naš sud proglašen protiv Vavilona i aždaje, naš način pobjedničkog pohoda vođenog našim Vojskovođom Emanuilom (Matej 1: 18-25). Pratio sam bes Aždaje i u svom malom iskustvu.

Prvih 29 godina svog života živeo sam u zemlji nasilne vlasti koja je iskorenjivala svako otvoreno neslaganje sa vladarom. Broj stanovnika u to vreme bio je otprilike 20 miliona. Godišnje su nađeni samo jedan do tri svedoka koji su otvoreno izjavili svoje verovanje u Hrista i nisu se u svemu pokorili bezbožnim zakonima. Među mnogim 'zvanim' vernicima i otvoreno

neverujućim stanovnicima, hrišćanski svedoci su bili jedva primetna manjina: približno jedan na šest miliona.

Vlasti i zakoni te zemlje i sličnih država smatrali su svako svedočanstvo vere vrlo ozbiljnom opasnošću za njihov bezbožni poredak. Moje iskustvo pod osudom na deset godina „strogog zatvora, teškog rada i bez dozvole za otvorenu vezu“ sa braćom u Hristu izvan zatvora, nije ni bleđa senka svedočanstva trojice vernih u Danilu 3: car je naredio da se 'kaznena' peć užari sedam puta više od nameravanog stepena i tako je carev poraz bio sedam puta veći nego što bi morao biti.

Želim da priznam: u mom iskustvu nisam podneo ni pola vremena koje su mi vlasti odredile i do danas nisam saznao koliko je vođa i istaknutih sledbenika poretka preživelo pad nasilne vlasti i potom rasulo, krvoproliće i vojno-političku buru. Vavilonka se hvali: Sedim kao carica, i nisam udovica, i žalosti neću videti! Taj oholi stav je samo još jedan znak njenog palog stanja i neumitnog suda Božijeg. Sećajmo se *Otkrivenja 3: 15-17: Znam tvoja dela; nisi ni hladan ni vruć.*

O da si studen ili vruć! Tako, buduci mlak, i nisi ni studen ni vruć, izbljuvaću te iz usta svojih. Jer govoriš: Bogat sam, i obogatio sam se, i ništa ne potrebujem; a ne znaš da si ti nesrećan, i nevoljan, i siromah, i slep, i go. Ova poruka je upućena nekom ko je nazvan „anđeo crkve“. Budimo istrajni u molitvama našem Nebeskom Ocu da nas čuva od ohole samohvale kojom Vavilon nastoji da nas zarazi. Gospod može da nas spase od mlakosti i mrtvila 'vere bez dela' vernosti.

8) Zato će u jedan dan doći zla njena: smrt i plač i glad, i sažeći će se ognjem; jer je jak Gospod Bog koji joj sudi.

Sećamo se *1. Solunjanima 5: 2-3: Sami znate jamačno da će dan Gospodnji doći kao lupež po noći. Kad kažu: Mir je, i nema se šta bojati, onda će iznenada napasti na njih pogibao kao bol na trudnu ženu, i neće uteći.* Molitvom, stražom i uzdanjem u Gospoda čuvajmo se od mešanja sa svetom u grehu i tami. Naš Spasitelj nas čuva od poverenja u lažnu mudrost sveta.

Naš Gospod nas uči u *Luci 12: 35-37: Neka budu vaša bedra zapregnuta i*

sveće zapaljene; I vi kao ljudi koji čekaju gospodara svog kad se vrati sa svadbe da mu odmah otvore kako dođe i kucne. Blago onim slugama koje nađe gospodar kad dođe, a oni straže. Telesan čovek ima poverenje u zemaljsko bogatstvo; zemaljske nevolje i gubitci ga iznenade. Vavilon ne predviđa svoju propast jer je propast u srži palog stanja. Mnoge decenije naš otac Noje gradio je brod spasa.

Za neverni bezbožni Vavilon potop je stigao kao neočekivan sud. Sodom i Gomora nisu očekivali svoje uništenje; stiglo je iznenada. Neke velike 'svetske sile' suočene su sa svojom iznenadnom propašću a drugima se pred njihovim očima odvijao raspad poretka i moći a one su bile bespomoćne da se održe jer je vreme njihove propasti odredio sam Bog.

Vavilonska zla su: smrt, plač, glad i oganj. Vavilon je duhovno već mrtav u gresima i sada strahuje od telesne smrti. Pre potpunog uništenja nastaju razne nevolje, ali grešnici se ne obraćaju Bogu nego dodaju greh na greh. Do kraja ovog poglavlja ređaju se prolazne i propadljive vrednosti Vavilonskog imanja koje svet oplakuje, ali ne može da ih spase.

9-10) I zaplakaće i zajaukati za njom carevi zemaljski koji se s njom kurvaše i besniše, kad vide dim gorenja njenog, izdaleka stojeći od straha muka njenih i govoreći: Jaoh! Jaoh! Grade veliki Vavilone, grade tvrdi, u jedan čas dođe sud tvoj!

Zemaljski carevi u svojoj pokvarenosti nemaju nadanje večnog života. Oni ne poznaju lepotu Svetosti našeg Cara. Oni ne poznaju čiste radosti u pravoj odanosti, vernosti, ljubavi i obožavanju.

Oni su živeli u slastima kao nečista bića što žderu svoju odvratno iskvarenu hranu. Razvrat ostavlja prazninu u srcima svojih žrtava pa ih đavo ispunjava lažima: Sledeći put uspećeš da nađeš sreću! Više greha, pokvarenosti, zlostavljanja slabijih, otimanja siromašnima, više gadosti! Mnogi gradovi, carstva i savezi u sastavu Vavilona prolazili su kroz strahote svoje propasti u prošlosti.

Poslednji sud je najstrašniji i niko među njima ne može uteći. Jedini spas od strašnog poslednjeg suda Božijeg je u Večnom Jevanđelju Spasenja u Hristu koje se danas još objavljuje. Ovi carevi zemaljski tu Nauku Spasenja ne

slušaju nego izopačuju i progone, ali da iskreno poveruju i poslušaju – oni to neće dok ne bude prekasno. Oni čine razvrat sa Vavilonom do same propasti. Vreme zloupotrebe i zagađavanja narodnih masa je prošlo i neće se vratiti...

Oni sad stoje izdalje, gledaju propast Vavilona i, vide svoju propast. Toliko su dugo voljno i slepo zloupotrebljavali jedni druge, da sad više ne mogu opstati jedni bez drugih. Ne pokazuju želju niti pokušavaju da spasu svoju bludnicu; njina veza je lažna, razvratna i izopačena. Oni kažu da je iznenada došao sud na Vavilon! Oni su znali, ili makar uviđali, da Vavilon i njeni bludnici zaslužuju osudu.

Naš Gospodar Ljubavi i naš Car dao nam je Svoju Reč da nam otkrije dim vavilonskog uništenja pre nego zahvati i nas; da možemo poslušati Njegov poziv, tražiti i naći Njegovo izbavljenje; da primimo Njegovu blagodat spasenja. U Njega se uzdamo da nas održi u sigurnosti. Teško svima koji preziru i odbace blagodat našeg Boga; jer ne mogu izbeći strašne posledice vavilonskih pokvarenosti. Blaženi su svi koji prigrlje blagodat našeg Tvorca - u Hristu ponuđenu palom čoveku.

11-13) I trgovci zemaljski zaplakaće i zajaukati za njom, što njihove tovare niko više ne kupuje; tovare zlata, srebra, dragog kamenja, bisera, uzvoda, porfire, svile, skerleta, svakog mirisnog drveta, svakojakih sudova od fildiša, svakojakih sudova od najskupljeg drveta, bronzne, gvožđa i mermera, cimeta, tamjana, mira, livana, vina, ulja, nišesteta, pšenice, goveda, ovaca, konja, kola, i telesa i duša čovečijih. Jasno se otkriva razlika između prolaznog greha i večnog spasenja.

Kad nema tržišta, nema potražnje, svo njihovo imanje je bezvredno. Večno Jevanđelje je naše spasenje bez obzira koliko velik ili mali broj veruju i poslušaju našeg Gospoda i Spasitelja. U 9. i 10. stihu vidimo vlastodršce u življenju pred propast Bludnice i njihov stav u njenom uništenju. U stihovima 11 – 13 su trgovci. Verovatno su neki vladari trgovali a neki trgovci vladali. Vladari imaju svoje porodice, poverljive upravitelje, službenike i državnike pod svojom vlašću i upravom.

Vladari obično nastoje da osiguraju svoju vlast i poredak u svakom delu

svojih država pomoću mesnih upravitelja i čuvara javnog reda. U svetu postoje brojne vojne jedinice i veliko naoružanje. Vlasnici proizvodnih, prometnih, tržišnih i saobraćajnih sredstava koriste svoje radnike, sluge i robove nad kojima postavljaju grupovođe, nadglednike, mesne i pokrajinske zapovednike i upravitelje. U svojim namerama mnoge grupe i pojedinci su u međusobnoj saradnji; ili sukobu.

Oni se uzdaju u Vavilon za svoje prihode, bezbednost i zadovoljstva. Oni su zamršeni u bezumlje, pokvarenost i obest Bludnice. Sav svet u tami nastava u grehu pod neumitnom osudom Božije pravde. Oni su idolopoklonici. Glavno nastojanje vladara je držanje stanovnika pod jarmom svoje vlasti, u okovima idolopoklonstva, grešnih prihoda, nečistih uživanja i u prisilnom društvenom uređenju. U svim delovima grešnog sveta ukorenjena je lažna veroispovest obmane.

U Pismu nalazimo mnoge podatke o zaverama, pokvarenostima i groznim zlodelima vladara - bezbožnih idolopoklonika. U 2. o Carevima 1. vidimo nemarnost cara za život svojih vojnika. Posle smrti prve pedesetorice on šalje drugu grupu u smrt. Po smrti druge grupe, on šalje treći odred od pedeset vojnika. Sličan je i car u *Danilu 3: 22. Kako zapovest careva beše hitna i peć vrlo užarena, plamen ognjeni ubi one ljude koji bacahu Sedraha, Misaha i Avdenaga.*

Nisam primetio da se car ražalio ili bar priznao svoju naglost. Kad on u takvoj smrtonosnoj nemarnosti postupa prema svojim vernim vojnicima, kakva je njegova okrutnost prema svima drugima? Neki odgovor je u 2. o Carevima 25: 6-7. *Uhvatiše cara (Sedekiju), i odvedoše ga k caru vavilonskom u Rivlu, i onde mu sudiše. Sinove Sedekijine poklaše na njegove oči, pa onda Sedekiji iskopaše oči, svezaše ga u dva lanca bronzana, i odvedoše ga u Vavilon. Sedekija je bio isti.*

Carevi su odgovorni za svoju okrutnost. U 12. stihu četrnaest proizvoda njihovog tržišta ukazuju na raskošan rasipnički život. Navike takvog života čine gubitke imanja mnogo težim; nepodnošljivim. Značajan broj sedam je udvostručen da naglasi potpuno uništenje i gubitak za sve zajedno: vlasnike, vladare i Bludnicu. U 13. stihu udvostručen broj sedam čini spisak kupoprodaje za raskalašan i razvratan noćni život vladajućih krugova u

gozbama, zabavama, razvratu i idolima.

Poslednji na spisku su robovi i ljudske duše. Vladajući slojevi nemaju dostojanstva; zato su robovi potlačeni, obespravljani i zlostavljani; uskraćeni su im čak i najosnovniji uslovi uglednog i čovečnog života; prisiljeni su na trpljenje. Aždaja se služi svojim izumima bezdušne okrutnosti da zavede imućne i povlašćene da ne bi shvatili potrebu svoje duše niti zatražili i našli spasenje u Hristu. Iste mračne sile ugnjetavaju potlačene da ih drže u društvenom, duhovnom, ili svestranom ropstvu. Tama greha je grozna.

Naš Bog je često dopuštao strašne propasti na grozne poretke. Poslednji Božiji sud svojom strahotom prevazilazi sve prethodne promene. Iz strašnog gliba ljudske grešnosti naš Gospod je izbavio duše svih koji su prizvali Njegovo Ime; ali grešnici, svi koji odbace Božiju milost i blagodat u Hristu našem Spasitelju, ostaju podložni pravednom sudu našeg Boga; bez izuzetka: imućni ili siromašni, vladajući ili potčinjeni, zdravi ili bolesni, mladi ili u dubokoj starosti. Hristos je naš Spas.

14-17) I voća želja duše tvoje otidoše od tebe, i sve što je masno i dobro otide od tebe, i više ga nećeš naći. Trgovci koji se ovim tovarima obogatiše od nje, staće izdaleka od straha mučenja njenog, plačući i jaučući, govoreći: Jaoh! Jaoh! Grade veliki, obučeni u svilu i porfiru i skerlet, i nakićeni zlatom i dragim kamenjem i biserom; u jedan čas opusti toliko bogatstvo!

Stih 14 je upravljen Vavilonu svih vekova i naraštaja. Ovaj glas zvuči glasno celom čovečanstvu...

Naročito bogati i vladajući ne žele da čuju taj glas. Samo učenici, koji imaju svoje veliko imanje u Hristu, razumeju ove činjenice. Življenje u tami greha čini ljude gluhima za Reč Života i slepima za videlo Istine. Budimo istrajni u molitvama Gospodu za duhovni sluh da prepoznamo i uvek poslušamo glas našeg Vernog Pastira. Prometnici stoje daleko. Oni ne spasavaju Vavilon; samo oplakuju svoje izgubljeno tržište. Vavilon i trgovci ne znaju ništa o pravoj ljubavi i vrednostima.

Stvarno bogatstvo je sačuvano i povereno deci Videla, iako su mnogi ugnjetavani i siromašni po ocenama Vavilona. Jedan beskućnik u ovom

svetu (Luka 9: 58) spasenjem u Hristu postane bogatiji od najimućnijeg grešnika. Ogromno blago sveta postaje pepeo u jednom času. Naša blagoslovena Zajednica u Duhu našeg Gospoda ostaje sa nama do kraja našeg puta; u radostima i žalostima. Čim nas Nebeski Otac pozove u večnost, mi smo u mnoštvu iskupljenih u slavi Tvorca i Spasitelja.

17-19) Svi gospodari lađi, i sav narod u lađama, i lađari, i kojigod rade na moru, stadoše izdaleka, i vikahu, videvši dim gorenja njenog, i govorahu: Ko je bio kao ovaj grad veliki? I baciše prah na glave svoje, i povikaše plačući i ridajući, govoreći: Jaoh! Jaoh! Grade veliki, u kome se obogatiše svi koji imaju lađe na moru od bogatstva njegovog, jer u jedan čas opuste!

Ovde je treća grupa u oplakivanju Vavilona u ovom poglavlju. U ovoj knjizi mnogih značenja to je ceo broj.

Koliko bi prve dve grupe mogle ostvariti bez ove treće – saobraćaja. Sva tri dela imaju dovoljno zajedničkog. Oni svi oplakuju propast Vavilona bez ikakve ljubavi i naklonosti prema bludnici: oni osećaju samo sopstveni gubitak nečistog dobitka i zabave grešnim strastima. Koliko gramzivosti i sebičnog izivljavanja vavilonskog bezumlja upravlja njihovim umom i srcem pokazuje se sada u njihovom očaju: oni bacaju prašinu na svoje glave i nariču gledajući stvarnost;

„Veliki“ Vavilon nije ni velik ni trajan; kako su oni hteli da veruju; to je grad večne propasti jer mu je osnivač aždaja – razornik i rušitelj stvarnih dobara. Ovi vlasnici saobraćaja i lađari podsećaju nas na neke površne i lažne vernike koji se hvale da nikad ne prihvataju vodeće položaje u Vavilonu i čuvaju se otvorene trgovine naveliko na vavilonskom tržištu, a svojom nestalnošću i nepažnjom prema primeni Jevanđelja, potpomažu aždajina ostvarenja – tajno ili javno.

U Jezekilju prve dve glave iznose Božije otkrivenje proroku, a potom šest poglavlja pokazuju uticaj Vavilona u Izrailju među lažnim vernicima. U desetom poglavlju slava i veličanstvo Gospodnje otkrivaju se proroku i pobožnima svih pokolenja. U vremenima strašne tame slava našeg Boga pokazuje se u sjaju. Neverstvo Izrailja je jasna opomena nama da se čuvamo svakog oblika i stepena idilopoklonstva (1. Jovanova 5: 21). U Jezekilju glave

11 – 24 sadrže Božija obećanja.

Kao u ono vreme u Izrailju, Bog sudi danas među vernicima uporne buntovnike i otpadnike a milostiv je grešnicima koji se kaju i obraćaju. Glava 25 prikazuje Gospodnju osudu teške tame: narodi jednom upoznati sa verom u pravog Boga, isti narodi, izbirali su kasnije svoj samovoljni put – pobunu. Glava 27 prikazuje davnašnji oblik aždajine zveri. Glave 29 – 32 pokazuju Vavilon u starom Egiptu (Misiru) pod Faraonom. Jezekilj nas priprema za ovu knjigu – Knjigu Otkrivenja.

U naricanju nad vavilonskom propašću ovi ojađeni idolopoklonici jauču: U jedan čas... To nas podseća na aždajino kratko vreme u 12: 12. Duh prevare nudi njima osećaj lažnog uzdanja u vavilonsku trajnost; zato njima osuda našeg Gospoda stiže kao lupež u noći (1. Solunjanima 5: 2). Istrajno i spremno očekujmo našeg Gospodara; našeg Spasitelja i našeg Cara. ON nikad ne zakašnjava. Njegova obećanja su istinita. Sin čini sve po ugodnosti Nebeskog Oca a u vreme Očinske volje.

20-21) Veseli se nad njim nebo, i sveti apostoli i proroci, jer Bog pokaja sud vaš na njemu. I jedan jak anđeo uze veliki kamen, kao kamen vodenični, i baci u more govoreći: Tako će sa hukom biti bačen Vavilon, grad veliki, i neće se više naći.

Videći takvu propast, šta bi mogao biti nama podsticaj za veselje? Mi smo bili žitelji tog Vavilona. Samo zadivljujuća blagodät našeg Tvorca i Spasitelja otrgla nas je iz kandži aždaje.

Samo žrtva Božijeg Jagnjeta iskupila nas je i preobrazila od grešnika i nasilnih gonitelja u progonjene sledbenike Hrista Isusa, Jedinog Spasitelja. Sami po sebi, mi bismo mogli samo ostati zanavek pod Božijom pravednom osudom. Sećajmo se podsticaja našeg Spasitelja u *Luci 6: 20-49* da se radujemo kad po osećanju zemaljske prirode svoje nismo skloni velikom ili ikakvom veselju. *Blago vama kad na vas ljudi omrznu i kad vas rastave i osramote, i razglase ime vaše kao zlo Sina radi čovečijeg.*

Radujte se u onaj dan i igrajte, jer gle, vaša je velika plata na nebu. U Otkrivenju 5: 5-6 Jedan od starešina reče Jovanu: Ne plači, evo je nadvladao lav, koji je od kolena Judinog, koren Davidov, da otvori knjigu i razlomi

sedam pečata njenih. I videh, i gle, nasred prestola i četiri životinje, i posred starešina Jagnje stajaše kao zaklano, i imaše sedam rogova, i sedam očiju, koje su sedam duhova Božijih poslanih po svemu svetu.

Dok je Vavilon još u besnilu svojih gadosti i krvoločnom progonstvu iskupljenih, mi već možemo da se veselimo u Hristu. Sećajmo se silnog svedočanstva u *Danilu 3: 20-26*. Car Navuhodonosor zapovedi najjačim ljudima što behu u vojsci njegovoj da svežu Sedraha, Misaha i Avdenaga, i da ih bace u peć ognjenu užarenu. Tada svezaše one ljude u plaštima njihovim i u obući i pod kapama i u svemu odelu njihovom, i baciše ih u peć ognjenu užarenu.

Kako zapovest careva beše hitna i peć vrlo užarena, plamen ognjeni ubi one ljude koji bacahu Sedraha, Misaha i Avdenaga. A ta tri čoveka, Sedrah, Misah i Avdenago, padoše usred peći užarene. Tada se prepade car Navuhodonosor, i brže ustav progovori i reče svojim dvoranima: Ne bacismo li tri čoveka svezana u oganj? Odgovoriše i rekoše caru: Da, care. Odgovori i reče: Eno, vidim četiri čoveka odrešena gde hode posred ognja i nije im ništa, i četvrti kao da je Sin Božji.

*Tada pristupi Navuhodonosor na vrata ognjenoj peći užarenoj, progovori i reče: Sedraše, Misaše i Avdenago, sluge Boga Višnjeg, iziđite i hodite. Tada Sedrah, Misah i Avdenago iziđoše isred ognja. Kroz vatru raspaljenog progonstva naš brat Stefan vidi neugasivi oganj osude Božije i uznosi kratku molitvu Nebeskom Ocu: *Gospode! Ne primi im ovo za greh; u Delima 7: 60*. Duh našeg Gospoda otkriva tom bratu i svima nama da su ti zločinci samo žrtve zlotvora i začetnika svakog zla – aždaje.*

Iako nekad lijemo suze zbog ljudskog večnog gubitka, imamo mnogo Razloga za radost u uništenju jednog stanja koje umnožava greh i sve više opravdava strašnu osudu našeg Boga. Doklegod je strpljenje i dobrota našeg Boga pozivala na pokajanje, uporni grešnici su umnožavali greh. Mi se radujemo svakom pokajniku koji prima spasonosnu blagodan našeg Spasitelja.

Veselimo se sa beskrajnom zahvalnošću našem Nebeskom Ocu za Otkup Njegovom Žrtvom Jagnjeta i za Njegov pravedni sud nad Neprijateljom

naših duša. Nastavimo u molitvama našem Gospodu za milost i blagodat koja spasava izgubljene, leči bolesne, utešava žalosne i podiže mrtve. On nam daje snagu u Duhu Svog Sina, Jedinog Spasitelja, snagu za odanost Očinskoj volji, za pobjede u borbama, za radost Njegovog spasenja našim dušama.

21) Jedan jak anđeo uze veliki kamen, kao kamen vodenični, i baci u more govoreći: Tako će sa hukom biti bačen Vavilon, grad veliki, i neće se više naći. U *Jeremiji 51: 63-64* zapisano je *Kad pročitaš ovu knjigu, veži kamen za nju I baci je u Eufkrat I reci: Tako će potonuti Vavilon I neće se podići od zla koje ću pustiti na'nj...* Buntovnici nisu verovali reči proroka – mučenika, a u njegovim rečima sadržala se istina i moć Duha Svemoćnog Tvorca i Pravednog Sudije.

ON potvrđuje Reč Svoju i u ovom Otkrivenju. Naš Gospod Isus odvraća nas od bezumlja, nemarnosti i nepoštovanja Njegovih iskupljenih duša u *Marku 9: 42* *Ko sablazni jednog od ovih malih koji veruju mene, bolje bi mu bilo da mu se obesi kamen vodenični o vrat i da se baci u more.* Potrebna nam je snažna svest da su sve Njegove duše vrlo dragocene. U *Marku 8: 36-37* naš Spasitelj uči nas: *Kakva je korist čoveku ako zadobije sav svet, a duši svojoj naudi?*

Ili kakav će otkup dati čovek za dušu svoju? Tvorac svih nas, naš Iskupitelj, prineo je ništa manje nego Sopstveni život da iskupi naše duše od pakla koji smo zaslužili. Reč Boga Našeg nikad ne propusti da spase pokorne i da osudi nepokornost. Opet nam daje da dublje zagledamo u pravosuđe i milosrđe našeg Nebeskog Oca, da primamo razumevanje i moć za odbacivanje zla i za odanost vođstvu našeg Spasitelja kroz sve okolnosti.

ON je s'nama u radosti, u žalosti, u ratu i u miru. Svoje verne svedoke ON čuva i održava jer je volja Njegovog Oca da nam da Svoje Carstvo.

22-23) Glas gudača i pevača i svirača i trubača neće se više čuti u tebi; ni majstor ma kog zanata neće se više naći u tebi; huka kamenja vodeničnog neće se čuti u tebi; videlo žiška neće se više svetliti u tebi, i glas ženika i neveste neće se više čuti u tebi; jer trgovci tvoji behu boljari zemaljski, jer tvojim čaranjem prevareni biše svi narodi.

U Otkrivenju 5: 8-14: Kad Jagnje uze knjigu, četiri životinje i dvadeset četiri starešine padoše pred Jagnjetom, imajući svaki gusle, i zlatne čaše pune tamjana, koje su molitve svetih.

I pevahu pesmu novu govoreći: Dostojan si da uzmeš knjigu, i da otvoriš pečate njene; Zaklao si se, i iskupio si nas Bogu krvlju svojom od svakog kolena, jezika, naroda i plemena, učinio si nas Bogu našem careve i sveštenike, i carovaćemo na zemlji. Videh, i čuh glas anđela mnogih oko prestola i životinja i starešina, i beše broj njihov hiljada hiljada; govorahu glasom velikim: Dostojno je Jagnje zaklano da primi silu, bogatstvo, premudrost, jačinu, čast, slavu i blagoslov.

Sva stvorenja, na nebu, na zemlji, pod zemljom, na moru, i što je u njima, sve čuh gde govore: Onome što sedi na prestolu i Jagnjetu, blagoslov i čast i slava i država va vek veka. Četiri životinje govorahu: Amin. I dvadeset i četiri starešine padoše i pokloniše se Onome što živi va vek veka. I naši slavopoji su upravljani Hristu. U Danilu 3: 14-15 je vavilonsko privremeno veličanje. Car Navuhodonosor progovori i reče im:

Je li istina Sedraše, Misaše i Avdenago, da vi ne služite mojim bogovima i da se ne klanjate zlatnom liku koji postavih? Jeste li gotovi, kad čujete rog, svirale, kitare, gusle, psaltire i pevanje i svakojake svirke, da padnete i poklonite se liku koji načinih? Ako li se ne poklonite, onaj čas bićete bačeni u peć ognjenu užarenu; a koji bog će vas izbaviti iz mojih ruku? Pamtimo i držimo čvrsto naš odgovor aždaji i njenim zverima u Danilu 3: 17-18.

Bog naš, kome mi služimo, može nas izbaviti iz peći ognjene užarene; i izbaviće nas iz tvojih ruku care. A i da ne bi, znaj, care, da bogovima tvojim nećemo služiti niti ćemo se pokloniti zlatnom liku, koji si postavio. Idolopoklonik vidi sebe u središtu života i sveta. Sve darove i blagoslove, sve prilike i povlastice, koje naš Bog daje ljudima bez naplate, grešnici iskvaru, zloupotrebe i izopače da obožavaju idole i umnožavaju greh kako ih vuku njihove strasti – u večnu propast.

Iako su deca Nebeskog Oca progonjena i opterećena nametljivošću ljudske nečistote, nebeski umovi božije porodice spajaju svoje prinose zahvalnosti i obožavanja sa obožavanjem vojske nebeske. Vreva ovog sveta biće uskoro

utišana i neće se više čuti – zanavek. Svi iskupljeni spojiće se sa mnoštvom nebeskih žitelja da večno umnožavaju svoje izraze obožavanja u beskrajnoj zahvalnosti. Naš Tvorac je dao razne darove za život, radost i zahvalnost Bogu za blagoslove.

Zavedeni đavolskom prevarom, grešnici veruju da su Božiji darovi dokaz njihove lične, porodične ili narodne nadmoći i vrednosti veće od drugih naroda i pojedinaca. Takva obmana spreči ih da osećaju dužnosti prema Bogu i da se raduju Njegovoj dobroti. Od Gospoda i u Njemu mi primamo i ispravno uživamo sve darove Njegove zadivljujuće blagodati. Greh vodi u idolopoklonstvo i obožavanje samog sebe. Želja za uživanjem darova bez priznanja Bogu je podla prevara.

Groznim lažima Sotona ubedi grešnike da mogu uživati dobra ovog života ako poriču: moć i blagodat našeg Tvorca, Njegove pravedne osude i poslednji sud. Takva zamišljanja su priviđenja uma zamračenog prevarama. Bezbožni planovi i naponi moraju se završiti konačnim razočarenjem; mnogo puta sasvim iznenada. Propast je priroda u srži svakog greha. Naš Gospod blagosilja Pobožan trud Svojim prisustvom, neprestanim utehama i pomoću čak i usred napada Zlotvora.

Mi smo u blagoslovenom očekivanju *2. Timotiju 4: 8 nama je pripravljen venac pravde, koji će nam dati Gospod u dan onaj, pravedni sudija; ali ne samo nama, nego svima koji se raduju Njegovom dolasku.* Budimo istrajni u borbi, na straži u molitvama da ljubav našeg Gospoda bude naša prva ljubav trajno, da Ga obožavamo u Duhu Božijeg Jedinorodnog Sina u našim molitvama i nastojanjima; da pobeda našeg Spasitelja bude i naša pobeda, a naš Neprijatelj da je uvek pobeđen.

Huka kamenja vodeničnog neće se čuti posle propasti Bludnice... U Izlasku 11: 5 rad sa žrvnjevima je smatran za najnižu vrstu posla. U 5. Knjizi 24: 6 žrvanj je osnovna potreba življenja. U Jovu 41: 26 žrvanj je trajan i tvrd. Svi ljudi u grehu – od vladara do roba – uzalud se bore i muče. Svi napori u Hristu su obilno nagrađeni u sadašnjosti i u večnosti. Najjadniji i najraskošniji život u grehu sadrži u sebi gorčinu sadašnjice a nasleđuje beskrajnu muku u večnosti. Tama je put propasti.

Najsiromašniji prosjak u Hristu je imućniji od ma kog vladara ovog sveta. Najimućniji verni učenici željno čekaju pojavu večnog Cara u slavi. Posrtanje u tami i glibovi greha protivni su davnašnjim otkrivenjima i uredbama Reči našeg Boga. Sva verna deca Božija drže Njegovu Reč i raduju se obožavanjem svog Tvorca i Spasitelja kratko vreme našeg putovanja ovde; i u večnoj slavi. Telesni ljudi bore se da postave nove i teške zakone, ali ništa od svega toga ne osigurava im večni život.

Još i u ovom životu doživljavaju očajna stanja, opasnosti, bolesti i porobljavanja. *Videlo žiška neće više svetliti* u Vavilonu. Svetlost žiška, svetiljke, luča i buktinje nađe se u raznim delovima Pisma. Telesna svrha, oblik i upotreba žiška je vrlo brojna i raznolika; a tako je i prenosno – duhovno - značenje i značaj svetiljke. U početku ove knjige vidimo sedam zlatnih svećnjaka bez pojedinosti o izgledu – osim - da su zlatni.

Jov govori u 29: 2-3 ...Kad me Bog čuvaše, kad svetljaše svećom svojom nad glavom mojom, i pri videlu Njegovom hođah po mraku... U psalmu 18: 28 stoji Ti rasplamsavaš svetlo moje; Gospod moj prosvetljuje tamu moju. Žižak će se bezbožnicima ugasiti (Priče 24: 20). Greh je tama. Jeremija 25: 1-11, (neki redovi): Reč koja dođe Jeremiji za sav narod Judin četvrte godine Joakima sina Josijinog, cara Judinog, a to je prva godina Navuhodonosora cara vavilonskog;

(Reč) koju reče Jeremija prorok svemu narodu Judinom i svim stanovnicima jerusalimskim, govoreći: Od trinaeste godine Josije sina Amonovog, cara Judinog do danas, za ove dvadeset i tri godine, Gospodnja reč mi dolazi i govori vam zarana jednako, ali ne poslušaste. I slao vam je Gospod sve slugе svoje proroke zarana jednako, ali ne poslušaste, niti prignuste uha svog da biste čuli.

Proroci vam govorahu: Vratite se svaki sa svog puta zlog i od zloće dela svojih, pa ćete ostati u zemlji koju daje Gospod vama i ocima vašim od veka do veka. I ne idite za drugim bogovima da im služite i da im se klanjate i ne gnevite me delom ruku svojih, i neću vam učiniti zla. Ali me ne poslušaste, govori Gospod, nego me gneviste delom ruku svojih na svoje zlo. Zato ovako veli Gospod nad vojskama:

Što ne poslušaste moje reči, evo, ja ću poslati po sve narode severne, govori Gospod, i po Navuhodonosora cara vavilonskog slugu svog, i dovešću ih na tu zemlju i na stanovnike njene, i na sve te narode okolne, koje ću zatrti, i učiniću da budu čudo i podsmeš i pustoš večna. I učiniću da nestane među njima glas radostan i glas veseo, glas ženikov i glas nevestin, lupa od žrvanja i svetlost žiška.

I sva će ta zemlja biti pustoš i čudo, i ti će narodi služiti caru vavilonskom sedamdeset godina. Naš Spasitelj uči u Luci 11: 33-36: Niko ne meće zapaljenu sveću na sakriveno mesto, niti pod sud, nego na svećnjak, da vide svetlost koji ulaze. Sveća je telu oko. Zato, ako oko tvoje bude zdravo, sve će telo tvoje biti svetlo; ako li oko tvoje bude kvarno, i telo je tvoje tamno. Gledaj zato da videlo koje je u tebi ne bude tama.

Jer, ako je svo telo tvoje svetlo da nema nikakvog uda tamnog, biće svetlo kao kad te sveća obasjava svetlošću. Gospod govori u Jovanu 3: 16-20: Jer Bogu tako omili svet da je i Sina svog Jedinorodnog dao, da nijedan koji Ga veruje ne pogine, nego da ima život večni. Jer Bog ne posla Sina svog na svet da sudi svetu, nego da se svet spase kroza Nj. Koji Njega veruje ne sudi mu se, a koji ne veruje već je osuđen, jer ne verova u ime Jedinorodnog Sina Božijeg.

A sud je ovaj što videlo dođe na svet, i ljudima omili većma tama nego videlo; jer njihova dela behu zla. Jer svaki koji zlo čini mrzi na videlo i ne ide k'videlu da ne pokaraju dela njegova, jer su zla. Celo Sveto Pismo je Reč Božija; kad naš Blagosloveni Gospod Isus govori, celo Pismo zablista u Njegovih nekoliko reči. Svedočanstvom Jevanđelja Svetlost je javljena Vavilonu. Vavilon se suprotstavlja Videlu a glasnike Istine proganja i ubija.

Tako velika Bludnica ostaje u svojoj tami; strašnoj tami. Ona je sebe osudila da podnese posledice svoje pokvarenosti. Protiv njenih gadosti sevaju munje Božijeg pravednog gnjeva i grme gromovi Božijeg strašnog suda. U svetu tame i izopačenosti bezbožnici i samozvani vernici imaju 'žiške' svojih praznih običaja koji ne svetle jasnošću čistog Jevanđelja, nego šire zavesu dima da sakriju Istinu i guše težnju duše.

Antihrist nastoji svim svojim obmanama da u svakoj duši uguši osećaj

potrebe spasenja u Jedinom Spasitelju. Proglas istinskog Jevanđelja je pravi Žižak. *Budimo pravi i celi, deca Božija bez mane usred roda nevaljalog i pokvarenog, u kome svetlimo kao videla na svetu, pridržavajući reč života... (Filibljanima 2: 15-16).* Svakodnevno življenje pravim Jevanđeljem je svećnjak. Moć svetlosti je od našeg Prvosveštenika (Otkrivenje 1: 13). U Otkrivenju 11: 3-13 radost Vavilona je kratka.

Kad je dovršen prinos poslednjeg Hristovog mučenika i poslednji proglas Istine utišan, Vavilon se veseli ne znajući da je sebe pripremio za pravedni sud Svemoćnog Boga. U Luci 17: 26, 27 i 30 naš Učitelj nam ukazuje kako je u bezakonju dar Božiji izopačen i zloupotrebljen: grešne strasti zamenjuju jedinstvo pobožnosti. Umesto doživotne vernosti pobožnog braka, grešnici se vesele bezumnim zamislama i namerama razvrata; a u braku se utešavaju preljubama i razvodom.

Pravo svedočanstvo čistote, čednosti i pobožan brak ukazuju na savršeno ujedinjenje: spoj naših iskupljenih duša sa našim Nebeskim Ženikom (Otkrivenje 21 i 22). To je svećnjak Jevanđelja na kojem Žižak Istine zrači primerom i Naukom Spasenja. Samozvani vernici zanemarivanjem svetosti otvaraju svoj um za telesnost i bezbožnost grešnog sveta.

Glas ženika i neveste neće se više čuti u Vavilonu... Uskoro će grmljavina pravedne osude rastrzati nebo grešnika. Munje zaslužene kazne razdiraće zastore grešnog nadanja i pretvornih očekivanja, a užasna stvarnost - tad je neizbežna. Gledajmo sadašnjost i budućnost Žiška, koji nikad nije ugašen olujama vavilonskih gadosti, u 2. Petrovoj 1: 19. Imamo najpouzdaniju proročku reč, i dobro činite što pazite na nju, kao na videlo koje svetli u tamnom mestu, dokle dan ne osvane i danica se ne rodi u srcima vašim.

Radost u Hristu raste zanavek. Da, zaista! Pravi Žižak svetli sve jasnije i sve sjajnije jer potiče od Hrista, održava se Hristom i u Hristu se usavršava večno. Aždaja, zveri i Bludnica nemaju tu radost. Njihova veličina je u ništavilu i slava u besramnosti da trgovinom bezakonja i vradžbinama - prevare kogagod mogu i da ostanu u svojim prevarama samih sebe. *Kako je bilo u dane Nojeve – tako je i danas (Luka 17: 26).*

U Svojoj ljubavi i staranju za naše duše, naš Gospod nas upućuje u *Luci 12:*

34-38: Gde je vaše blago onde će biti i srce vaše. Neka budu vaša bedra zapregnuta i sveće zapaljene; i vi kao ljudi koji čekaju gospodara svog kad se vrati sa svadbe; da mu odmah otvore kako dođe i kucne. Blago onim slugama koje nađe gospodar kad dođe, a oni straže. Zaista vam kažem da će se zapregnuti, i posadiće ih, i pristupiće, te će im služiti.

I ako dođe u drugu stražu, i u treću stražu dođe, i nađe ih tako, blago onim slugama. Zaista su blagoslovene sluge koje naš Gospod blagosilja. Naše življenje na nebesima je: otuda i Spasitelja očekujemo Gospoda svog Isusa Hrista, Koji ce preobraziti naše poniženo telo da bude jednako telu slave Njegove, po sili da može sve sebi pokoriti (Filibljanima 3: 20-21). Naš Iskupitelj i Car nad carevima je naša Riznica.

24) I u njemu (Vavilonu) nađe se krv proroka i svetih, i svih koji su pobijeni na zemlji. Gospod izlazi iz mesta svog da pohodi stanovnike zemaljske za bezakonje njihovo, i zemlja će otkriti krv svoju niti će više pokrivati pobijene svoje (Isaija 26: 21). Naš Gospod Isus govori zlom pokvarenom rodu u *Mateju 23: 35-36. Da dođe na vas sva krv pravedna što je prolivena na zemlji od krvi Avelja pravednog do krvi Zarije sina Varahijinog, koga ubiste među crkvom i oltarom.*

Zaista vam kažem da će ovo sve doći na rod ovaj. Juda 14-15 navodi proroštvo Enoha: Ide Gospod s'hiljadama svetih anđela svojih da sudi svima, i da pokara sve bezbožnike za bezbožna dela kojima bezbožnost činiše, i za sve ružne reči njihove koje bezbožni grešnici govoriše na Nj. Prorok Enoh je bio samo sedmi naraštaj – brojeći od Adama. Enoh nije bio Judejac; čak ni Jevrejin. Njegove reči su protiv gadosti celog čovečanstva.

Reči Gospodnje u Mateju 23: 35-36 i u Judi: 14-15 ukazuju na zloću kao osobinu istog naroda u svim pokolenjima. Samo dva naroda postoje na zemlji: mrtvi u grehu i - iskupljeni u Hristu. Od Adamovog pada do kraja, samo dve strane sveta postoje: jedna, pokorna Bogu, a druga - protivna. Od prvih žrtava do kraja, ima ugodnih i - mrskih. Postoje dve vrste obožavatelja: jedni teže da budu ugodni Gospodu, a drugi da opravdaju svoju upornu bezbožnost.

Od vremena našeg praoca Noja, dve grupe revnitelja žive; samo jedna živi

po Reči Božijoj. Od Božijeg poziva Avraamu, ocu našem dve strane čovečanstva su zabeležene: samo jedna je predana Bogu i ta priželjkuje dan Hristov (Jovan 8: 56). Druga strana ostaje u neverstvu i moraće da se suoči sa Gospodom našim Spasiteljem – neumitnim pravednim Sudijom. Celo čovečanstvo je podeljeno: jedan deo je u Hristu, Jedinom Spasitelju i Gospodu; drugi deo je u upornoj nepokornosti.

Još jednom se jasno pokazuje činjenica: Otkrivenje obasjava naše razumevanje celokupne Reči našeg Boga koju nam je Otac dao u Hristu, Svom Sinu. Svi iskupljeni u Hristu primaju izobilje cele Njegove blagodati spasenja kojom su održani i sačuvani za Carstvo Slave, Ljubavi i Mira; to je celokupni otkup u Raspetom, Vaskrsnom i proslavljenom Sinu Svemoćnoga. Ovo isto Otkrivenje objavljuje i mračnu stranu: čovečanstvo koje je odbacilo Božiju blagodat; svaki je kriv za sve druge.

Apostoli i Proroci su proglasili Večno Jevanđelje Spasenja u Hristu i Vavilon je prolivao proročku krv. Svi sveti su živeli Jevanđeljem i Vavilon je prolio njihovu krv. Ko je još ostao u svetu aždaje, njenih zveri i Vavilona, matere bludnicama svim, opijene krvlju mučenika? Ostaju samo još njihovi robovi greha; i sad je njihov red; i njihova krv se proliva. Zaista, naš Gospod Bog ne spreči uvek razorno delovanje jedne pokvarenosti nad drugom pokvarenošću; pa drugu, kazni treća.

Najposle, svaka nepravda i izopačenost podložna je poslednjoj osudi savršene pravde našeg Boga. U Jovanu 8: 7 naš Spasitelj odgovara nasuprot licemerima: *Koji je među vama bez greha neka najpre baci kamen na nju.* Samo Sin našeg Nebeskog Oca posvedočen je bezgrešnim životom u telu i to usred naroda grešnog i pokvarenog. Samo Jagnje Božije je pravi otkup svih pokajanih grešnika. Sin čovečiji, Savršeni Primer jedinstva sa Večnim Ocem, samo ON je Pravedni Sudija.

Ne možemo svojim ograničenim razumevanjem čak ni izdaleka nazreti svetost Svetoga i svoju grešnost bez Njegovog otkupa. Put grešnika je kroz pobunu i nepokornost Bogu. Kajin je očigledan primer đavolske vlasti nad robovima greha. U *Stvaranju 4: 16 Kajin otide ispred Gospoda, i naseli se u zemlji naidskoj na istoku prema Edemu.* To je besciljno lutanje u sebičnom jadikovanju i optuživanju svih drugih za sopstveno bezumlje i jarost;

beznadežno posrtanje od besa do očaja.

Peti Kajinov potomak i prvi poznati mnogoženac, Lameh, u *Stvaranju 4: 23-24*, preti svojim ženama zverskom obešću: *Čujte glas moj, žene Lamehove, poslušajte reči moje: Ubiću čoveka za ranu svoju i mladića za masnicu svoju. Kad će se Kajin osvetiti sedam puta, Lameh će sedamdeset i sedam puta. U Mateju 18* naš Učitelj nas naoružava premudročću 'odozgo' za odbranu od podmuklog Neprijatelja i bezumlja na koje nas nagovara duh tame.

Umesto tašte borbe za svoju čast, Reč Istine ubeđuje nas da se u poniznosti borimo za čast svog Iskupitelja i Nebeskog Oca, Vlasnika svih vrednosti. Gospod nas urazumljuje da poštujemo Tvorca i Spasitelja naših duša i života svih ljudi; a naročito u Domu iskupljenih. Umesto osвете, naš Gospod uči praštanje, strpljenje i radost u popravljanju sebe i pridobijanju bližnjih za volju Oca. U 21. i 22. stihu naš Učitelj nam omogućuje pobedu nad Lamehovim duhom đavolske zlobe.

Na sedamdeset i sedam odmazdi Gospod upućuje sedam puta sedamdeset oprostaja, jer Njegova blagodat je divno prevagnula sva bezakonja pokajnika. U *Luci 8: 27-37* vidi se izbezumljena žrtva u kandžama Zlotvora. A kad naš Gospod Isus iziđe na zemlju, srete Ga jedan čovek iz grada u kome behu đavoli od mnogo godina, i u haljine ne oblačашe se, i ne življaše u kući, nego u grobovima. A kad vide Isusa, povika i pripade k Njemu i reče zdravo:

Šta je tebi do mene, Isuse, Sine Boga Najvišeg? Molim Te, ne muči me. Jer Isus zapovedi duhu nečistom da iziđe iz čoveka: jer ga mučашe odavno, i metahu ga u verige i u puta da ga čuvaju; ali on iskida sveze, i teraše ga đavo po pustinji. A Isus ga zapita govoreći: Kako ti je ime? A on reče: Legeon; jer mnogi đavoli behu ušli u nj. I moljahu Ga da im ne zapovedi da idu u bezdan. A onde pasijaše po gori veliko krdo svinja, i moljahu Ga da im dopusti da u njih uđu. I dopusti im.

Tada iziđoše đavoli iz čoveka i uđoše u svinje; i navali krdo s brega u jezero, i utopi se. A kad videše svinjari šta bi, pobegoše i javiše u gradu i po selima. I iziđoše ljudi da vide šta je bilo, i dođoše k Isusu, i nađoše čoveka iz koga đavoli behu izišli, a on sedi obučen i pametan kod nogu Isusovih; i uplašiše se. A oni što su videli kazaše im kako se isceli besni. I moli Ga sav narod iz

okoline gadarinske da ide od njih; jer se behu vrlo uplašili.

U Jakovu 2: 8-13 imamo priliku za jedan pogled na Svetost našeg Boga: Ako, zakon carski izvršujete po pismu: Ljubi bližnjeg kao samog sebe, dobro činite; ako li gledate ko je ko, greh činite, i bićete pokarani od zakona kao prestupnici. Koji sav zakon održi a sagraši u jednom, kriv je za sve: Onaj koji je rekao: Ne čini preljube, rekao je i: Ne ubij. Ako ne učiniš preljube a ubiješ, postao si prestupnik zakona. Tako govorite i tako tvorite kao oni koji će zakonom slobode biti suđeni.

Onome će biti sud bez milosti koji ne čini milosti; i hvali se milost na sudu. U Hristu greha nema i samo u Njemu je naše spasenje. Videlo razara tamu. Svi učenici odani svom Nebeskom Učitelju ostaju osigurani i sačuvani svo vreme borbe i rada u telu. Po smrti ovog tela, ili preobraženja u trenutku, ne izlazimo na sud jer nas je Hristos, Car naš, preveo iz smrti u život večni i svaki koji veruje u Njega živi zanavek. Nećemo svi pomreti, a svi ćemo se pretvoriti.

Ujedanput, u trenuću oka u poslednjoj trubi; jer će zatrubiti i mrtvi će ustati neraspadljivi, i mi ćemo se pretvoriti. Jer ovo raspadljivo treba da se obuče u neraspadljivost, i ovo smrtno da se obuče u besmrtnost. A kad se ovo raspadljivo obuče u neraspadljivost i ovo se smrtno obuče u besmrtnost, onda će se zbiti ona reč što je napisana: Pobeda proždre smrt. Gde ti je, smrti, žalac? Gde ti je, pakle, pobeda? A žalac je smrti greh, a sila je greha zakon.

*A Bogu hvala koji nam daje pobedu kroz Gospoda našeg Isusa Hrista. Zato, braćo moja ljubazna, budite tvrdi, ne dajte se pomaknuti, i napredujte jednako u delu Gospodnjem znajući da trud vaš nije uzalud pred Gospodom (1. Korinćanima 15: 52-58). Teško svakom ko nije u Hristu. Poslednji **sud Božiji je strašan i pravedan.***